

रोम दृष्टान्त स्थापन करते - क्रमांक नऊ

पाया नाकारणे: 'द डेली' वादविवाद आणि अॅडव्हेंटिस्ट भविष्यवाणीतील सत्य नाकारणाचे परिणाम

Jeff Pippenger

2024-08-21

सध्या आपण अॅडव्हेंट इतिहासातील रोमच्या विविध प्रतीकांशी संबंधित उद्भवलेल्या वादविवादांच्या भविष्यवाणीपर रेषेचा विचार करीत आहोत. सध्या आपण दानियेलाच्या पुस्तकातील "दररोजचे" या विषयाचा विचार करीत आहोत. तो वाद अॅडव्हेंटिझमच्या पायाभूत तत्त्वांचा नकार, भविष्यवाणीच्या आत्म्याच्या अधिकाराचा नकार, आणि देवाने निवडलेल्या दूताचा नकार दर्शवितो. मिलरच्या कार्याचा नकार करणे हे देखील त्या शिक्षणाच्या नकाराचे प्रतिनिधित्व करते, जे स्वर्गीय देवदूतांनी मिलरला दिले होते; त्या देवदूतांनी 1798 मध्ये दानियेलाचे पुस्तक उघडले गेले तेव्हा ज्ञानवृद्धीमुळे निर्माण झालेल्या संदेशाच्या त्याच्या समजुतीकडे मिलरला मार्गदर्शन केले होते.

जे लोक दुसऱ्या थेसलनीकाकरांस लिहिलेल्या पत्रात पापल सत्तेचे प्रकटीकरण होण्यापासून तिला रोखून धरणारी शक्ती (पगन रोम) कोणती हे दाखविणाऱ्या सत्याला नाकारतात, ते सत्यावर प्रेम करीत नाहीत हे प्रकट करतात; आणि सत्यावरील प्रेम नाकारल्यामुळे त्यांना खोटेपणा प्राप्त होतो. त्या खोटेपणामुळे पुढे त्यांच्यावर प्रबळ भ्रम येतो. खोटेपणा हे कारण आहे, आणि त्यांना प्राप्त होणारा प्रबळ भ्रम हा परिणाम आहे. सत्यावरील प्रेमाचा अभाव ही त्यांची प्रेरणा आहे. खोटेपणा म्हणजे परिपूर्ण सत्यावर विश्वास ठेवणाऱ्यांच्या विरुद्ध, बायबलातील तत्त्वज्ञानाच्या बहुवादी स्वीकृतीची निवड होय. म्हणूनच पौलाने वर्णन केलेल्या प्रबळ भ्रमाचे यशयाकडील चित्रण एकच भ्रम असे नसून, भ्रमसमूह असे केलेले आहे. दुसरा वर्ग ते आहेत जे सत्यावर प्रेम करतात, परिपूर्ण सत्याचा आधार स्वीकारतात, आणि यशयाने त्यांची ओळख देवाच्या वचनाने थरथरणारे अशी केली आहे.

परमेश्वर असे म्हणतो, स्वर्ग हे माझे सिंहासन आहे, आणि पृथ्वी माझ्या पायांची पायरी आहे; मग तुम्ही माझ्यासाठी कोणते घर बांधणार? आणि माझ्या विसाव्याचे ठिकाण कोणते? कारण या सर्व गोष्टी माझ्या हाताने निर्माण केल्या आहेत, आणि या सर्व गोष्टी अस्तित्वात आल्या आहेत, असे परमेश्वर म्हणतो; तरी मी त्याच्याकडे लक्ष देईन जो दीन आहे, खेदित आत्म्याचा आहे, आणि माझ्या वचनाने थरथर कापतो. जो बैल मारतो, तो जणू मनुष्याचा वध करतो; जो कोकरू अर्पण करतो, तो जणू कुत्र्याची मान मोडतो; जो नैवेद्य अर्पण करतो, तो जणू डुकराचे रक्त अर्पण करतो; जो धूप जाळतो, तो जणू मूर्तीला आशीर्वाद देतो. होय, त्यांनी आपल्या स्वतःच्या मार्गाची निवड केली आहे, आणि त्यांच्या जीवाला त्यांच्या घृणास्पद गोष्टींमध्ये आनंद वाटतो. मीही त्यांच्या भ्रमांची निवड करीन, आणि त्यांच्या भीतीच्या गोष्टी त्यांच्यावर आणीन; कारण मी हाक मारली तेव्हा कोणी उत्तर दिले नाही; मी बोललो तेव्हा त्यांनी ऐकले नाही; पण त्यांनी माझ्या डोळ्यांसमोर वाईट केले, आणि ज्या गोष्टीत मला आनंद नव्हता तीच त्यांनी निवडली. परमेश्वराचे वचन ऐका, त्याच्या वचनाने थरथर कापणाऱ्यांनो; तुमचे भाऊ, ज्यांनी तुमचा द्वेष केला, ज्यांनी माझ्या नावासाठी तुम्हाला बाहेर टाकले, ते म्हणाले, परमेश्वराचा गौरव होवो: पण तो तुमच्या आनंदासाठी प्रकट होईल, आणि ते लज्जित होतील. यशया 66:1-5.

जे देवाच्या वचनापुढे थरथर कापतात, ते इस्राएलचे बहिष्कृत लोक आहेत, ज्यांना शेवटच्या दिवसांत निशाण म्हणून दर्शविलेले आहे.

आणि तो राष्ट्रांसाठी ध्वज उभा करील, आणि इस्राएलच्या बहिष्कृतांना एकत्र जमवील, आणि यहूदाच्या विखुरलेल्यांना पृथ्वीच्या चारही कोपऱ्यांतून गोळा करील. यशया ११:१२.

ज्या वर्गाने भ्रष्ट अर्पणे सादर केली आहेत, तो वर्ग ज्या घराला आपणच बांधले आहे असा दावा करतो, ते घर प्रत्यक्षात आपणच बांधले आहे, असे देव स्पष्टपणे दर्शवितो. "परमेश्वराचे मंदिर म्हणजे हेच," असे जेव्हा ते घोषित करतात, तेव्हा ते याच घरावर भरोसा ठेवतात.

परमेश्वराच्या घराच्या द्वारात उभा राहा, आणि तेथे हा शब्द घोषित कर, आणि म्हण, हे यहुदाच्या सर्व लोकांनो, जे परमेश्वराची उपासना करण्यासाठी या द्वारांतून आत येता, परमेश्वराचा शब्द ऐका. सेनाधीश परमेश्वर, इस्राएलचा देव, असे म्हणतो: तुमचे मार्ग आणि तुमची कृत्ये सुधारा, आणि मी तुम्हांला या ठिकाणी वास करू देईन. फसव्या शब्दांवर भरोसा ठेवू नका, असे म्हणत, “हे परमेश्वराचे मंदिर, परमेश्वराचे मंदिर, परमेश्वराचे मंदिर आहेत.” यिर्मया 7:2-4.

जे खोट्या शब्दांवर “भरोसा” ठेवतात, ते खोट्यावर विश्वास ठेवणारे आहेत. प्रभूने जे घर बांधले, ते त्यानेच घातलेल्या पायावर उभारले गेले. देवाने हाक मारली तेव्हा उत्तर देण्यास नकार देणाऱ्या वर्गाने आपले स्वतःचे मार्ग निवडले आणि घृणास्पद गोष्टींमध्ये आनंद मानला. त्यांनी “मार्ग” आणि “घृणास्पद गोष्टी” बहुवचनात निवडल्या, जेव्हा यिर्मयाने असे म्हटले होते की आत चालण्यासाठी केवळ एकच मार्ग होता.

परमेश्वर असे म्हणतो: रस्त्यांवर उभे राहा, आणि पाहा, आणि जुन्या वाटांविषयी विचारा, कोणता चांगला मार्ग आहे ते जाणून त्यात चला; म्हणजे तुम्हांस तुमच्या जीवांस विश्रांती मिळेल. पण त्यांनी म्हटले, आम्ही त्यात चालणार नाही. तसेच मी तुमच्यावर पहारेकरी नेमले, असे सांगून, रणशिंगाचा आवाज ऐका. पण त्यांनी म्हटले, आम्ही ऐकणार नाही. म्हणून, हे राष्ट्रानो, ऐका, आणि हे मंडळी, त्यांच्यामध्ये काय आहे ते जाणून घ्या. हे पृथ्वी, ऐक: पाहा, मी या लोकांवर संकट आणीन, म्हणजे त्यांच्या विचारांचे फळ; कारण त्यांनी माझ्या वचनांकडे कान दिला नाही, आणि माझ्या नियमशास्त्रालाही मानले नाही, तर ते नाकारले. शबाहून धूप आणि दूर देशातून सुगंधी वेखंड माझ्याकडे कशासाठी येतो? तुमची होमार्पणे ग्राह्य नाहीत, आणि तुमचे यज्ञ मला प्रिय नाहीत. यिर्मया 6:16-20.

पंधराव्या अध्यायात, यिर्मया त्या दुष्ट मंडळीला, ज्यांनी कान असूनही ऐकले नाही, “थट्टेखोरांची सभा” असे संबोधतो. या मंडळीला पहिल्या व दुसऱ्या देवदूतांच्या संदेशांच्या इतिहासात, आणि पुन्हा तिसऱ्या देवदूतांच्या इतिहासातही, एक “पहारेकरी” देण्यात आला होता; परंतु त्यांनी जुन्या वाटा असलेल्या उत्तम मार्गाने चालण्यास नकार दिला. त्याऐवजी, ते “मार्गांमध्ये” चालले. या कारणास्तव, यशया ओळख करून देतो की देव अनेक भ्रमांची निवड करील; कारण त्यांनी जुन्या वाटांच्या एकमेव परिपूर्ण मार्गाऐवजी खोट्या मार्गांची अनेकता निवडली. यशयाच्या साक्षीप्रमाणे, थट्टेखोरांच्या सभेची उपासना परमेश्वराकडून नाकारली जाते. सिस्टर व्हाइट यशयातील भ्रमांच्या अनेकतेचा पौलच्या प्रबळ भ्रमाशी थेट संबंध जोडतात, आणि त्या हे पायाभूत सत्यांच्या नकाराच्या संदर्भात मांडतात—त्या पायावर, ज्यावर परमेश्वराने आपले घर बांधले आणि बांधीत आहे.

“जो पृष्ठभागाखालील गोष्टी पाहतो, जो सर्व मनुष्यांची अंतःकरणे ओळखतो, तो महान प्रकाश लाभलेल्यांविषयी म्हणतो: ‘ते त्यांच्या नैतिक आणि आध्यात्मिक स्थितीमुळे पीडित व स्तंभित झालेले नाहीत.’ होय, त्यांनी आपलेच मार्ग निवडले आहेत, आणि त्यांच्या आत्म्यास त्यांच्या घृणास्पद कृत्यांत आनंद वाटतो. ‘मीही त्यांच्या भ्रमांची निवड करीन, आणि त्यांच्या भीतीच्या गोष्टी त्यांच्यावर आणीन; कारण मी हाक मारली तेव्हा कोणी उत्तर दिले नाही; मी बोललो तेव्हा त्यांनी ऐकले नाही; उलट त्यांनी माझ्या दृष्टीसमोर वाईट केले, आणि ज्यात मला आनंद नव्हता तेच त्यांनी निवडले.’ ‘देव त्यांना प्रबळ भ्रम पाठवील, ज्यामुळे त्यांनी असत्यावर विश्वास ठेवावा,’ कारण ‘त्यांनी तारण पावण्यासाठी सत्याविषयीचे प्रेम स्वीकारले नाही,’ ‘परंतु अधर्मात आनंद मानला.’ यशया 66:3, 4; 2 थेस्सलनीकाकरांस 2:11, 10, 12.”

“स्वर्गीय शिक्षकम्हणाले: ‘तुम्ही योग्य पायावर बांधकाम करीत आहात आणि देव तुमची कृत्ये स्वीकारतो, असा दिखावा करण्यापेक्षा मनाला फसविणारी अधिक प्रबळ भ्रमणा कोणती असू शकते, जेव्हा प्रत्यक्षात तुम्ही अनेक गोष्टी सांसारिक नीतीनुसार करीत आहात आणि यहोवाविरुद्ध पाप करीत आहात? अहो, ही किती मोठी फसवणूक आहे, किती मोहक भ्रम आहे, जो त्या मनांवर अधिकार करतो जेव्हा लोकांनी एके काळी सत्य जाणलेले असतानाही ते भक्तीच्या स्वरूपालाच तिचा आत्मा आणि सामर्थ्य समजण्याची चूक करतात; जेव्हा ते असे मानतात की ते धनवान आहेत, संपत्तीने समृद्ध झाले आहेत आणि त्यांना काहीच अभाव नाही, पण प्रत्यक्षात त्यांना सर्व गोष्टींची गरज आहे.’”

“आपली वस्त्रे निष्कलंक राखणाऱ्या आपल्या विश्वासू सेवकांबाबत देव बदललेला नाही. परंतु अनेक जण, ‘शांती आणि सुरक्षितता,’ असे ओरडत आहेत, आणि त्यांच्यावर अचानक विनाश येत आहे. जोपर्यंत संपूर्ण पश्चात्ताप होत नाही, जोपर्यंत मनुष्य स्वीकारोक्तीद्वारे आपली अंतःकरणे नम्र करीत नाहीत आणि येशूमध्ये जशी सत्यता आहे तशीच सत्यता स्वीकारत नाहीत, तोपर्यंत ते स्वर्गात कधीच प्रवेश करणार नाहीत. जेव्हा आमच्या रांगांमध्ये शुद्धीकरण होईल, तेव्हा आपण यापुढे निर्धास्त बसून, आपण धनवान आहोत, संपत्तीने समृद्ध झालो आहोत, आणि आम्हांस कशाचीही गरज नाही, अशी बढाई मारणार नाही.”

“सत्यतेने कोण म्हणू शकेल: ‘आमचे सोने अग्नीत तपासलेले आहे; आमची वस्त्रे जगाच्या कलंकापासून निष्कलंक आहेत?’ मी आमच्या शिक्षकाला तथाकथित धार्मिकतेच्या वस्त्रांकडे बोट दाखविताना पाहिले. ती काढून टाकून, त्याने त्यांखालील अशुद्धता उघडी पाडली. मग तो मला म्हणाला: ‘ते आपली अशुद्धता आणि स्वभावाची कुजलेली अवस्था किती दिखाऊपणे झाकून ठेवत आहेत, हे तुला दिसत नाही काय?’ ‘विश्वासू नगरी वेश्या कशी झाली आहे!’ माझ्या पित्याचे घर व्यापाराचे घर बनविले गेले आहे, असे एक ठिकाण, जिथून दैवी उपस्थिती व तेज निघून गेले आहेत! या कारणास्तव दुर्बलता आहे, आणि सामर्थ्याचा अभाव आहे.”
Testimonies, volume 8, 249, 250.

त्या उताऱ्यात, यिर्मयाच्या उपहासकर्त्यांच्या सभेची ओळख लाओदिकियावासी अशी करून दिली आहे, जे मूर्ख कुमारिका आहेत.

“मूर्ख कुमारिकांनी प्रतिनिधित्व केलेली मंडळीची अवस्था, हीच लौदिकीया अवस्था म्हणूनही उल्लेखिली जाते.”
रिव्ह्यू अँड हेराल्ड, 19 ऑगस्ट, 1890.

मध्यरात्रीच्या आक्रोशाच्या आगमनावेळी मूर्ख कुमारिका आपल्या तेलाच्या अभावाचे प्रकटीकरण करतात, जेव्हा त्यांना अशी भ्रांती प्राप्त होते की जी त्यांनी कोणता मार्ग धरावा याविषयी पूर्वी केलेल्या स्वतःच्या निवडीशी सुसंगत असते, आणि त्याच वेळी त्या यिर्मयाच्या जुन्या मार्गांना नाकारतात. जुने मार्ग ते आहेत जिथे विश्रांती व ताजेतवानेपणा आढळतो, आणि ही विश्रांती व ताजेतवानेपणा म्हणजे उत्तरकालीन वर्षाव होय.

“तिसऱ्या देवदूताच्या संदेशाचा समारोप होत असलेल्या काळाकडे माझे लक्ष वळविण्यात आले. देवाची शक्ती त्याच्या लोकांवर विसावली होती; त्यांनी आपले कार्य पूर्ण केले होते आणि त्यांच्या समोर असलेल्या परीक्षेच्या काळासाठी ते सिद्ध झाले होते. त्यांनी उत्तरकालीन वर्षाव, म्हणजे प्रभूच्या उपस्थितीतून येणारे ताजेतवानेपण, प्राप्त केले होते, आणि जिवंत साक्ष पुन्हा जागृत झाली होती. शेवटचा महान इशारा सर्वत्र घुमला होता, आणि ज्यांनी तो संदेश स्वीकारला नाही अशा पृथ्वीवरील रहिवाशांना त्याने खवळवून संतप्त केले होते.” Early Writings, 279.

पवित्र आत्म्याच्या ओतल्या जाण्याच्या काळातच त्या मूर्ख लाओदिकीय कुमारींवर प्रबळ भ्रम ओतला जातो, ज्या सत्यावर प्रेम करीत नाहीत, आणि म्हणून सत्याऐवजी असत्यावर विश्वास ठेवणे त्यांनी निवडले. सत्याचा नकार हा नियमशास्त्राच्या नकारासमान ठरतो, कारण देवाचा नियम त्याच्या भविष्यवाणीविषयक नियमांमध्ये मूर्त स्वरूप धारण करतो.

“प्रकटीकरण म्हणजे काहीतरी नवीन निर्माण करणे किंवा शोधून काढणे नव्हे, तर जे प्रकट होईपर्यंत मनुष्यांना अज्ञात होते त्याचे प्रगटीकरण होय. सुवार्तेत अंतर्भूत असलेली महान आणि चिरंतन सत्ये परिश्रमपूर्वक शोध घेतल्याने आणि देवापुढे स्वतःला नम्र केल्याने प्रकट होतात. दैवी शिक्षक सत्याचा नम्र शोध घेणाऱ्यांच्या मनाला मार्गदर्शन करतो; आणि पवित्र आत्म्याच्या मार्गदर्शनाने वचनातील सत्ये त्याला ज्ञात होतात. आणि अशा प्रकारे मार्गदर्शित होण्यातून प्राप्त होणाऱ्या ज्ञानापेक्षा अधिक निश्चित व परिणामकारक असा दुसरा कोणताही मार्ग असू शकत नाही. तारणाऱ्याचे वचन असे होते, ‘तो, म्हणजे सत्याचा आत्मा, येईल तेव्हा तो तुम्हांला सर्व सत्यात मार्गदर्शन करील.’ पवित्र आत्म्याच्या देणगीद्वारेच आपण देवाचे वचन समजण्यास समर्थ होतो.”

स्तोत्रकर्ता लिहितो, “तरुण मनुष्य आपला मार्ग कशाने शुद्ध करील? तुझ्या वचनाप्रमाणे त्याची खबरदारी घेऊन. मी तुला आपल्या पूर्ण अंतःकरणाने शोधले आहे; मला तुझ्या आज्ञांपासून भरकटू देऊ नकोस.... माझे डोळे उघड, म्हणजे मी तुझ्या नियमशास्त्रातील अद्भुत गोष्टी पाहीन.”

“आम्हाला दडवून ठेवलेल्या खजिन्याप्रमाणे सत्याचा शोध घेण्याविषयी ताकीद देण्यात आली आहे. प्रभु सत्याच्या खऱ्या शोधकाचे आकलन उघडतो; आणि पवित्र आत्मा त्याला प्रकटीकरणातील सत्ये समजून घेण्यास समर्थ करतो. स्तोत्रकर्त्याने जेव्हा विनविले की, नियमशास्त्रातून अद्भुत गोष्टी पाहण्यासाठी त्याचे डोळे उघडले जावोत, तेव्हा त्याचा हाच अर्थ होता. जेव्हा आत्मा येशू ख्रिस्ताच्या श्रेष्ठतेसाठी तृषार्त होतो, तेव्हा मनास उत्तम जगाच्या वैभवांचे आकलन करण्यास सामर्थ्य मिळते. केवळ दैवी शिक्षकाच्या सहाय्यानेच आपण देवाच्या वचनातील सत्ये समजू शकतो. ख्रिस्ताच्या शाळेत आपण सौम्य व नम्र होणे शिकतो, कारण आम्हाला भक्तीच्या गूढार्थांचे आकलन देण्यात येते.” Sabbath School Worker, December 1, 1909.

अंतिम पावसाच्या संदेशाला किंवा पद्धतीला नाकारणे म्हणजे देवाच्या नियमालाच नाकारणे होय. जेव्हा यिर्मया असे म्हणाला की, “त्यांनी माझ्या वचनांकडे कान दिला नाही, ना माझ्या नियमांकडे, तर त्यास नाकारले,” तेव्हा तो होशियाशी सहमत होत आहे.

ज्ञानाच्या अभावामुळे माझे लोक नष्ट झाले आहेत; कारण तू ज्ञान नाकारले आहेस, म्हणून मीही तुला नाकारेन, म्हणजे तू माझा याजक राहणार नाहीस; आणि तू तुझ्या देवाची व्यवस्था विसरला आहेस, म्हणून मीही तुझ्या संततीला विसरेन. होशे 4:6.

मूर्ख ज्या ज्ञानाला नाकारतात ते म्हणजे ज्ञानाची वाढ होय, ज्याची ओळख दानियेलाने अंतकाळी घडणारी अशी करून दिली आहे. १७९८ मध्ये अंतकाळी, आणि नंतर पुन्हा १९८९ मध्ये अंतकाळी, ज्ञानाची अशी वाढ झाली की जी त्या त्या समांतर दोन पिढ्यांसाठी पाया उभारताना देवाने ज्याचा उपयोग करण्यासाठी निवड केलेल्या दूताद्वारे औपचारिक रीतीने स्थापित करण्यात आली. त्या पायाभूत सत्यांची रचना काही विशिष्ट बायबलनिष्ठ नियमानुसार करण्यात आली होती, जे त्यांच्या त्यांच्या इतिहासातील निवडलेल्या दूतांना प्रकट करण्यात आले; आणि ती पायाभूत सत्ये म्हणजे यिर्मयाच्या जुन्या वाटा होत, आणि तीच ती सत्ये आहेत जी अखेरीस मध्यरात्रीच्या हाका आणि मोठ्या पुकाराच्या संदेशांतील तेलाचे प्रतिनिधित्व करतात. उत्तरवर्षाव एक लाख चव्वेचाळीस हजारांच्या शिक्कामोर्तबाच्या इतिहासात मध्यरात्रीच्या हाकेचा संदेश उत्पन्न करतो, आणि त्यानंतर अजूनही बाबेलमध्ये असलेल्या देवाच्या दुसऱ्या कळपाला एकत्र करण्याच्या इतिहासात मोठ्या पुकाराचा संदेश उत्पन्न करतो. उत्तरवर्षाव हा संदेशही आहे आणि तो संदेश उत्पन्न करणारी कार्यपद्धतीही आहे. दानियेलाने दर्शविलेली ज्ञानाची वाढ तीन-टप्प्यांच्या परीक्षेची प्रक्रिया आरंभ करते.

आणि तो म्हणाला, जा, दानिएल: कारण ही वचने शेवटच्या काळापर्यंत बंद आणि मुद्रांकित ठेवलेली आहेत. पुष्कळजण शुद्ध केले जातील, शुभ्र केले जातील, आणि परीक्षिले जातील; परंतु दुष्ट दुष्टपणेच वागतील; आणि दुष्टांपैकी कोणीही समजणार नाही; पण ज्ञानी समजतील. दानिएल 12:9, 10.

दानिएलमधील दुष्ट हे मत्तयमधील त्या मूर्ख कुमारिका आहेत, ज्या आपली लाओदिकीया स्थिती कायम ठेवण्याची निवड करतात. त्यांची ही स्थिती दानिएलच्या तीन परीक्षांपैकी तिसऱ्या टप्प्यात प्रकट होते, जेव्हा शहाणे आणि दुष्ट दोघांचीही परीक्षा घेतली जाते. अंतिम परीक्षा ही अशी आहे जिथे न्यायकार्यान्वित केला जातो, आणि दोन्ही वर्ग हे प्रकट करतात की त्यांच्याकडे तेल आहे की नाही.

“पुन्हा, या दृष्टांतांमधून हे शिकविले जाते की न्यायानंतर कोणताही कृपाकाल राहणार नाही. सुवार्तेचे कार्य पूर्ण झाल्यावर, तत्क्षणीच चांगल्या आणि वाईट यांच्यामध्ये विभाजन घडून येते, आणि प्रत्येक वर्गाचे भविष्यकर्म सदासर्वकाळासाठी निश्चित होते.” Christ’s Object Lessons, 123.

सेनाधीश परमेश्वर म्हणतो. परंतु त्याच्या आगमनाचा दिवस कोण सहन करू शकेल? आणि तो प्रकट होईल तेव्हा कोण उभा राहू शकेल? कारण तो शुद्ध करणाऱ्याच्या अग्नीसारखा आणि धोब्याच्या साबणासारखा आहे. आणि तो चांदी शुद्ध करणारा व पवित्र करणारा म्हणून बसून राहील; आणि लेवीच्या पुत्रांना शुद्ध करील, आणि त्यांना सोन्या-चांदीप्रमाणे परिष्कृत करील, म्हणजे ते परमेश्वराला धार्मिकतेने अर्पण अर्पितील. तेव्हा यहुदा व यरुशलेम यांचे अर्पण परमेश्वराला पुरातन दिवसांप्रमाणे आणि पूर्वीच्या वर्षांप्रमाणे प्रिय होईल. आणि मी न्याय करण्यासाठी तुमच्याजवळ येईन; आणि जादूटोणा करणाऱ्यांविरुद्ध, व्यभिचारी लोकांविरुद्ध, खोटी शपथ घेणाऱ्यांविरुद्ध, मजुराचा त्याच्या मजुरीत जुलूम करणाऱ्यांविरुद्ध, विधवा व पितृहीन यांच्यावर अत्याचार करणाऱ्यांविरुद्ध, तसेच परक्याला त्याच्या हक्कापासून दूर लोटणाऱ्यांविरुद्ध, आणि माझे भय न बाळगणाऱ्यांविरुद्ध मी तत्पर साक्षीदार होईन, असे सेनाधीश परमेश्वर म्हणतो. मलाखी 3:1-5.

कराराचा दूत न्यायनिवाड्यात समीप येतो, जेव्हा दानिएलची कसोटीची प्रक्रिया तिसऱ्या कसोटीस पोहोचते, आणि शहाणे व दुष्ट यांची परीक्षा घेतली जाते. दानिएलची त्रिस्तरीय कसोटीची प्रक्रिया शेवटच्या काळी आरंभ होते, जेव्हा दानिएलचे पुस्तक उघडले जाते आणि ज्ञान वाढविले जाते. ज्ञानाची ही वाढ तुरई वाजविणाऱ्या निवडलेल्या दूताच्या कार्याद्वारे स्पष्टतेत आणली जाते. त्या दूतास मलाखी “दूत” असे संबोधतो, जो कराराच्या दूताच्या आगमनापूर्वी “मार्ग तयार करतो”; तो कराराचा दूत अग्नीने प्रकट करतो की कोण त्याच्याबरोबर करारात प्रवेश केला आहे, किंवा कोणी मृत्यूबरोबर करार करण्याची निवड केली आहे. मिलराइट इतिहासात ख्रिस्त 22 ऑक्टोबर 1844 रोजी अचानक आपल्या मंदिरात आला; हा एक मार्गदर्शक टप्पा आहे, जो लवकरच येऊ घातलेल्या रविवारच्या कायद्याचे पूर्वचित्रण करतो.

“दानियेल ८:१४ मध्ये दर्शविल्याप्रमाणे, पवित्रस्थानाच्या शुद्धीकरणासाठी आपला महायाजक म्हणून ख्रिस्ताचे परमपवित्र स्थानी येणे; दानियेल ७:१३ मध्ये सादर केल्याप्रमाणे, मनुष्यपुत्राचे प्राचीन दिवसांच्या जवळ येणे; आणि मलाखीने पूर्वसूचित केल्याप्रमाणे, प्रभूचे आपल्या मंदिरात येणे—ही सर्व एकाच घटनेची वर्णने आहेत; आणि मत्तय २५ मधील दहा कुमारींच्या दृष्टांतात ख्रिस्ताने वर्णन केल्याप्रमाणे, वराचे विवाहासाठी येणे हेही त्याच घटनेचेच प्रतीकात्मक चित्रण आहे.” The Great Controversy, 426.

दानिएलच्या तीन परीक्षांपैकी अंतिम परीक्षा लवकरच येऊ घातलेल्या रविवारच्या कायद्यात घडते, जेव्हा कराराचा दूत येतो, आणि लेवीच्या संदर्भात ठेवलेल्या जीवनाशी किंवा मृत्यूशी कोणी करार केलेला आहे हे अग्नीने प्रकट करतो. मलाखी जेव्हा मत्तयमधील शहाण्या व मूर्ख कुमारीकांचे वर्णन करतो—ज्या योहानाच्या लाओदीकियावासी व फिलदेल्फियावासी, आणि दानिएलमधील शहाणे व दुष्ट आहेत—तेव्हा त्या दोन्ही गटांची अग्नीने परीक्षा होते, आणि मग कोण लेवी आहे, किंवा कोण लेवी नाही, हे ते प्रकट करतात.

लेवीय हे त्या लोकांचे प्रतीक आहेत, जे सुवर्ण वासरांच्या दोन बंडांत विश्वासू उभे राहिले. पहिले बंड अहरोनाचे होते, आणि दुसरे बंड यारोबामाचे होते. या दोन्ही उदाहरणांत लेवीयांनी विश्वासूंचे प्रतिनिधित्व केले, आणि ही दोन्ही उदाहरणे लवकरच येऊ घातलेल्या रविवारच्या कायद्याच्या वेळी लेवीयांनी प्रतिनिधित्व केलेल्या एका समूहाच्या विश्वासूपणाची दोन साक्षी पुरवितात. अहरोनाने एक सुवर्ण वासरू बनविले. सोने हे बाबेलचे प्रतीक आहे, आणि वासरू हे एका पशूची प्रतिमा आहे. त्यानंतर त्याने एक उत्सव नेमला आणि मूर्ख लोक त्या वासराभोवती नग्न होऊन नाचले. त्यांचे सर्व बंड हे निवडलेल्या दूत मोशेच्या नकारावर आधारलेले व प्रेरित होते.

मग मोशे हारोनास म्हणाला, “या लोकांनी तुला असे काय केले, की तू त्यांच्यावर एवढे मोठे पाप आणलेस?” हारोन म्हणाला, “माझ्या स्वामीचा क्रोध भडकू नये; हे लोक दुष्टपणाकडे वळलेले आहेत, हे तुला ठारूक आहे. कारण त्यांनी मला म्हटले, ‘आमच्यासमोर चालतील असे देव आमच्यासाठी कर; कारण आम्हाला मिसर देशातून वर आणणारा हा मोशे मनुष्य, त्याचे काय झाले हे आम्हांस ठारूक नाही.’ तेव्हा मी त्यांना म्हटले, ‘ज्याच्याजवळ सोने असेल त्याने ते काढून द्यावे.’ मग त्यांनी ते मला दिले; आणि मी ते अग्नीत टाकले, तेव्हा हे वासरू बाहेर आले.” आणि जेव्हा मोशेने पाहिले की लोक उघडे झाले होते; (कारण हारोनाने त्यांना त्यांच्या शत्रूसमोर लज्जास्पद होईपर्यंत उघडे केले होते;) तेव्हा मोशे छावणीच्या वेशीत उभा राहिला आणि म्हणाला, “जो कोणी

परमेश्वराच्या बाजूचा असेल, तो माझ्याकडे येवो." तेव्हा लेवीची सर्व मुले त्याच्याकडे एकवटली. मग तो त्यांना म्हणाला, "इझ्राएलचा परमेश्वर देव असे म्हणतो, 'प्रत्येकाने आपली तलवार कंबरेला बांधावी, आणि छावणीत एका वेशीपासून दुसऱ्या वेशीपर्यंत इकडून तिकडे जावे, आणि प्रत्येकाने आपल्या भावाला, प्रत्येकाने आपल्या सोबत्याला, आणि प्रत्येकाने आपल्या शेजाऱ्याला ठार मारावे.'" लेवीच्या मुलांनी मोशेच्या वचनाप्रमाणे केले; आणि त्या दिवशी लोकांपैकी सुमारे तीन हजार पुरुष पडले. निर्गम 32:21-28.

जे नाचले ते लाओदिकीये लोक होते, ज्यांनी "आपल्या नग्नतेची लाज" प्रकट केली, जी सहाव्या पीडेची चेतावणी आहे—आधुनिक रोमची सर्प, पशू आणि खोटा संदेष्टा अशी त्रिविध रचना योग्य रीतीने समजून घेण्याच्या आवश्यकतेविषयीची चेतावणी. ही चेतावणी उरियाह स्मिथ यांच्या खाजगी अर्थलावण्याला तीव्र विरोध करते; त्या अर्थलावण्याने सहाव्या पीडा आणि आर्मगेदोन यांच्याशी संबंधित सत्यांचा नाश केला.

ज्यांनी आपली लाओदिकीया-स्थिती प्रकट केली होती, त्यांनी निवडलेल्या संदेशवाहकाचा अधिकार नाकारला होता आणि "द डेली" या सैतानी प्रतीकाची ओळख ख्रिस्ताच्या पवित्रस्थानातील सेवाकार्याच्या दैवी प्रतीकाप्रमाणे करून घेणाऱ्यांप्रमाणेच त्याच गोंधळलेल्या समजुतीचे प्रकटीकरण केले होते. त्यांनी आपल्या मुक्तीचे श्रेय एका प्रतीकात्मक देवाला दिले; परंतु ज्याची उपासना करणे त्यांनी निवडले, तो देव मिसरच्या देवाचा एक प्रतीक होता, आणि मिसर हे अजगराचे प्रतीक आहे. लाओदिकीया अॅडव्हेंटिझमप्रमाणेच त्यांनी "द डेली" हे मूर्तिपूजक रोम, म्हणजे अजगर, याचे प्रतीक आहे हे सत्य नाकारले, आणि त्या सैतानी प्रतीकाची ओळख ख्रिस्ताच्या प्रतीक म्हणून करून दिली.

हे मनुष्यपुत्रा, तू आपले मुख मिसराचा राजा फारो याच्याकडे वळव, आणि त्याच्याविरुद्ध व सर्व मिसराविरुद्ध भविष्यवाणी कर: बोल, आणि म्हण, परमेश्वर देव असे म्हणतो; पाहा, हे मिसराचा राजा फारो, मी तुझ्याविरुद्ध आहे—त्या महान अजगराविरुद्ध, जो आपल्या नद्यांच्या मध्ये पडून राहतो, आणि जो म्हणतो, माझी नदी माझी स्वतःची आहे, आणि मी ती माझ्यासाठी निर्माण केली आहे. यहेज्केल 29:2, 3.

हारूनाविरुद्ध बंड करणाऱ्यांनी त्या खोट्यावर विश्वास ठेवला की, सुवर्णवासराने दर्शविलेला अजगराचा एक प्रतीकात्मक चिन्हच तो देव आहे ज्याने त्यांना मिसरच्या दास्यातून मुक्त केले. लाओदिकीयन अॅडव्हेंटिझम त्या खोट्यावर विश्वास ठेवते की, "नित्य" द्वारा दर्शविलेले पगन रोमचे (अजगराचे) एक प्रतीकच ख्रिस्ताचे प्रतीक आहे, ज्याचे कार्य म्हणजे स्वर्गीय पवित्रस्थानातील आपल्या सेवाकार्यात मनुष्यांना पापाच्या दास्यातून मुक्त करणे होय. त्यांनी निवडलेल्या संदेशवाहकालाही नाकारले, जसे "नित्य"च्या प्रतीकवादावरील वादात लाओदिकीयन अॅडव्हेंटिझमनेही केले.

लाओदिकीय अॅडव्हेंटिझमच्या पहिल्या पिढीत (1844 ते 1888) त्यांनी सात काळांची ओळख पटविण्यात मिलरच्या कार्याला नाकारले. दुसऱ्या पिढीत (1888 ते 1919) त्यांनी "द डेली"च्या सत्याला नाकारण्याची प्रक्रिया सुरू केली. तिसऱ्या पिढीत (1919 ते 1957) ते आपल्या लोकांच्या लुटारूंची ओळख अँटिओकस एपिफेनेस अशी मानणाऱ्या धर्मत्यागी प्रोटेस्टंटवादाच्या समजुतीकडे परत गेले होते. 11 सप्टेंबर, 2001 रोजी, त्या दिवशी तिसरे धिक्कार आले असता, त्यांनी बायबल भविष्यवाणीत इस्लामच्या भूमिकेला नाकारले. ही चारही सत्ये मिलरने टिकवून धरली होती आणि हबक्कूकच्या दोन पट्ट्यांवर त्यांचे प्रतिनिधित्व केलेले आहे, आणि ही प्रत्येक सत्ये मिलरच्या कार्याशी निगडित पायाभूत सत्ये आहेत; मिलरला सिस्टर व्हाइट "निवडलेला" असे संबोधतात.

यारोबामाचे बंड उत्तरेकडील राज्याच्या प्रारंभी सुरू झाले; त्या राज्यात दहा वंशांचा समावेश होता, ज्यांनी यारोबामाला आपला पहिला राजा केला. यारोबामाने दोन सोन्याची वासरे बनविली आणि एक बेथेल येथे ठेवले, ज्याचा अर्थ देवाचे घर असा होतो, आणि दुसरे दान येथे ठेवले, ज्याचा अर्थ न्याय असा होतो. बेथेल आणि दान मिळून मंडळी (बेथेल) आणि राज्य (दान) यांच्या संयोगाचे प्रतिनिधित्व करतात. आणि अहरोनाच्या बंडाप्रमाणेच ती वासरे सोन्याची बनविली गेली होती, जे बाबेलचे प्रतीक आहे, आणि ती दोन्ही पशूची प्रतिमा होती. अहरोनाप्रमाणेच, यारोबामाने एक वार्षिक सण ठरविला आणि त्या वासरांना ते देव आहेत असे घोषित केले, ज्यांनी देवाच्या लोकांना मिसरदेशातून बाहेर काढले.

यारोबाम आपल्या मनात म्हणाला, “आता राज्य दावीदाच्या घराण्याकडे परत जाईल. जर हे लोक यरुशलेम येथील परमेश्वराच्या मंदिरात बलिदान अर्पण करण्यासाठी वर गेले, तर या लोकांचे मन पुन्हा त्यांच्या प्रभूकडे, म्हणजे यहूदाचा राजा रहोबाम याच्याकडे वळेल; मग ते मला ठार मारतील आणि पुन्हा यहूदाचा राजा रहोबाम याच्याकडे जातील.” म्हणून राजाने सल्लामसलत केली आणि सोन्याची दोन वासरे बनवली; आणि त्यांना म्हणाला, “तुम्हाला यरुशलेमला जाणे फार कष्टाचे आहे; हे इस्राएला, पाहा, हेच तुझे देव आहेत, ज्यांनी तुला इजिप्त देशातून वर आणले.” आणि त्याने एक बेथेल येथे ठेवले, व दुसरे दान येथे ठेवले. आणि ही गोष्ट पापास कारणीभूत झाली; कारण लोक त्या एकाच्या उपासनेसाठी दानपर्यंत जाऊ लागले. आणि त्याने उच्चस्थानांचे मंदिर बांधले, आणि लेवीच्या पुत्रांपैकी नसलेल्या लोकांमधील कनिष्ठ जनांना याजक नेमले. आणि यारोबामाने आठव्या महिन्यात, त्या महिन्याच्या पंधराव्या दिवशी, यहूदामध्ये असलेल्या सणासारखा एक सण नेमला; आणि त्याने वेदीवर अर्पण केले. त्याने बेथेलमध्येही तसेच केले, म्हणजे त्याने बनविलेल्या वासरांना बलिदान अर्पण केले; आणि त्याने बेथेलमध्ये स्वतः बनविलेल्या उच्चस्थानांच्या याजकांना नेमून ठेवले. अशा रीतीने त्याने बेथेलमध्ये बनविलेल्या वेदीवर, आठव्या महिन्याच्या पंधराव्या दिवशी, म्हणजे ज्या महिन्याची कल्पना त्याने स्वतःच्या मनातून केली होती त्या महिन्यात, इस्राएलच्या मुलांसाठी एक सण नेमला; आणि त्याने वेदीवर अर्पण केले व धूप जाळला.” 1 राजे 12:26-33.

यारोबामने “आपल्या स्वतःच्या मनात योजना केली,” जे उरियाह स्मिथ यांच्या त्या कार्याचे प्रतिनिधित्व करते, ज्यात त्यांनी आपले भविष्यवाणीचे नमुना उभारण्यासाठी “खाजगी अर्थलावणी” आणली. यारोबामने अहरोनाचा नमुना अनुसरला आणि अशा रीतीने मिसरच्या एका देवाला खऱ्या देवाचे रूप देऊन चुकीचे प्रतिपादन केले. अहरोन आणि यारोबाम या दोघांनी उभा केलेला देव हा रोमच्या द्विविध स्वभावाच्या—राज्यकारभार व चर्चकारभार यांच्या प्रतीकाच्या—अयोग्य उपयोगावर आधारित होता. अहरोन आणि यारोबाम हे दोघेही, पशूच्या प्रतिमेच्या प्रतीकात्मकतेसह, अजगराच्या सामर्थ्याच्या एका प्रतिमेची ओळख करून देत होते. म्हणून, बंडखोरीच्या त्या दोन्ही पवित्र इतिहासांत देवाच्या लोकांची ती महान परीक्षा दर्शविली आहे, ज्याद्वारे त्यांचे अनंतकाळचे भविष्य ठरविले जाणार आहे. प्रेरणेनुसार ती परीक्षा म्हणजे पशूच्या प्रतिमेच्या निर्मितीची परीक्षा होय.

“तुझ्या लोकांचे लुटारू” म्हणून रोमाच्या प्रतीकाविषयीचा पहिला वाद, जो १८४३ च्या पायोनिर चार्टवर पोहोचला, असा युक्तिवाद करित होता की लुटारू रोम नसून अँटिओकस एपिफानेस हा लुटारू आहे. पहिला वाद हा “तुझ्या लोकांचे लुटारू” रोमच आहेत या विषयावरील शेवटच्या वादाचेच प्रतिनिधित्व करित होता, जिथे आता असा युक्तिवाद केला जात आहे की लुटारू रोम नसून संयुक्त संस्थाने आहेत. तथापि, दानियेल अकराच्या दहा ते पंधरा या वचनेमध्ये अँटिओकस हा संयुक्त संस्थानांचे प्रतीक आहे; म्हणून आरंभीचे असत्य आणि शेवटचे असत्य—कोणाचे प्रतिनिधित्व केले आहे याविषयीचे—एकसारखेच आहे.

अंतकाळी अंतियुखस कशाचे प्रतिनिधित्व करित होता याविषयीची अंधकारमयता व गोंधळ, पशूच्या प्रतिमेविषयी गोंधळ निर्माण करतात, जसे अहरोन व यारोबाम यांच्या बंडाने केले होते. पशूच्या प्रतिमेविषयीचा गोंधळ अगदी त्याच काळी उद्भवत आहे, जेव्हा देवाच्या लोकांसाठीची महान परीक्षा म्हणजे पशूच्या प्रतिमेची निर्मिती होय.

“प्रभूने मला स्पष्टपणे दाखविले आहे की कृपाकाळ संपण्यापूर्वी पशूची प्रतिमा उभी केली जाईल; कारण देवाच्या लोकांसाठी ती महान कसोटी ठरणार आहे, ज्याद्वारे त्यांच्या अनंतकाळच्या नियतीचा निर्णय केला जाईल. तुमची भूमिका विसंगतीचा असा गोंधळ आहे की फार थोडेच लोक फसवले जातील. ”

“प्रकटीकरण १३ मध्ये हा विषय स्पष्टपणे मांडलेला आहे; [प्रकटीकरण 13:11-17, उद्धृत].”

“ही ती चाचणी आहे जी देवाच्या लोकांनी त्यांना मोहोर लावली जाण्यापूर्वी अनुभवलीच पाहिजे. जे सर्व त्याच्या नियमशास्त्राचे पालन करून, आणि बनावट शब्बाथ स्वीकारण्यास नकार देऊन, देवाप्रती आपली निष्ठा सिद्ध करतात, ते प्रभु देव यहोवा यांच्या ध्वजाखाली उभे राहतील, आणि जिवंत देवाची मोहोर प्राप्त करतील. जे स्वर्गीय उगमाच्या सत्याचा त्याग करून रविवारी शब्बाथ स्वीकारतात, ते पशूची खूण प्राप्त करतील.”

Manuscript Releases, volume 15, 15.

जेव्हा सिस्टर व्हाईट यांनी "the daily" हे पगन रोमचे प्रतिनिधित्व करते, या मिलर यांच्या मताला समर्थन दिले, तेव्हा त्यांनी असे म्हटले की 1844 पासून "other views", अनेकवचनात, स्वीकारली गेली आहेत, ज्यांमुळे "darkness and confusion" निर्माण झाली. "the daily" या पगन रोमचे, "the robbers of thy people" या प्रतीकाच्या स्वरूपातील, चिन्हाविषयीच्या खोल्या मतांमुळे निर्माण झालेला गोंधळ आणि अंधकार, रोम आणि रोमच्या प्रतिमेमधील भेदाविषयी गोंधळ आणि अंधकार निर्माण करतो.

रोमच्या एका प्रतीकाविषयीची पहिली आणि शेवटची वादग्रस्तता त्या पूर्वीच्या करारातील लोकांमध्ये, जे बाजूला सारले जात होते, आणि त्या लोकांमध्ये, जे त्या वेळी देवाचे नवे करारातील लोक होत होते, यांच्यामध्ये घडली. या वादात व्याकरणाच्या प्रस्थापित नियमांच्या अधीन राहण्याची अनिच्छा समाविष्ट होती; कारण चौदाव्या वचनातील "also" हा शब्द प्रोटेस्टंटानी अमान्य केला, आणि त्यामुळे त्यांनी असा दावा केला की दरोडेखोर हे मागील वचनेमध्ये दर्शविलेल्याच शक्तीप्रमाणे असले पाहिजेत.

जेव्हा अंतियोकसला "दरोडेखोर" ठरविण्यास भाग पाडण्यात आले, तेव्हा ते शास्त्रांचे विकृतीकरण ठरले. ती एक खाजगी व्याख्या होती; कारण सत्याच्या विरोधातील कोणतेही खोटे तत्त्वज्ञान हे खाजगी व्याख्याच असते. तो वादच स्वतः एक पायाभूत सत्य बनला, कारण तो 1843 च्या pioneer chart वर नोंदविला गेला होता. प्रेरणेने त्या chart ची पुष्टी झाल्यामुळे "दरोडेखोर" हे रोमचे प्रतीक असल्याचे निश्चित व प्रमाणित झाले, आणि त्या सत्याचे गांभीर्य अधिक मोठे झाले; कारण त्या तत्त्वज्ञानाचा नकार देणे म्हणजे पायाभूत तत्त्वांचाही आणि भविष्यवाणीच्या आत्म्याच्या अधिकाराचाही नकार देणे होय.

तुझ्या लोकांतील दरोडेखोर हे रोमचे प्रतिनिधित्व करित होते, याचे योग्य आकलन—आणि ते त्या भविष्यवाणीच्या नमुन्याशी जोडले गेले, जो देवदूतांनी विल्यम मिलर यांना दिला होता—कारण तो त्या भविष्यवाणीच्या नमुन्याशी सुसंगत होता, जो त्यांना समजला आणि मांडता आला; तो असा होता की, मूर्तिपूजक आणि पोपसत्ताक रोम हे त्यांच्या सर्व भविष्यवाणीविषयक अनुप्रयोगांचे पायाभूत तत्त्व होते.

दानिएल अकराच्या छत्तीसाव्या वचनातील उत्तर दिशेच्या राजाची फ्रान्स अशी, आणि नंतर चाळीसाव्या वचनात तुर्की अशी ओळख करणारी युरिया स्मिथ यांची खाजगी व्याख्या, उत्तर दिशेच्या राजाविषयीच्या दोन खोल्या ओळखीची बनलेली होती. १८६३ मध्ये स्मिथ यांनी पायाभूत तत्त्वांचा केलेला नकार असा अंधत्व निर्माण करणारा ठरला की, त्यांना भविष्यवाणीचा एक अत्यंत मूलभूत नियम दिसू दिला गेला नाही; तो असा: की साधारणपणे ख्रिस्ताच्या काळी, भविष्यवाणीने त्या प्राचीन शब्दशः घटकांद्वारे पूर्वछायित केलेल्या आधुनिक आध्यात्मिक घटकांचे चित्रण केले. पौलाने ही सत्यता स्पष्टपणे शिकविली, कारण त्याने प्रथम येणारे शब्दशः असून त्यानंतर आध्यात्मिक येते, असे ओळखून सांगितले.

तथापि जे आध्यात्मिक आहे ते प्रथम नव्हते, तर जे नैसर्गिक आहे ते; आणि त्यानंतर जे आध्यात्मिक आहे ते. १ करिंथकर १५:४६.

स्मिथ हा त्या करारबद्ध लोकांपैकी होता ज्यांनी धर्मत्यागी प्रोटेस्टंटवादाच्या जागी देवाचे लोक म्हणून स्थान घेतले होते; परंतु जेव्हा त्याने "सात वेळा" नाकारले आणि आपला १८६३ चा चार्ट सादर केला, तेव्हा त्याने त्यांच्या बंडखोरीचे समर्थन केले. त्याच्या वैयक्तिक अर्थलागू पद्धतीचा अवलंब केल्यामुळे प्रकटीकरण अध्याय सोळा मधील आर्मिगेदोनविषयी चुकीची समज उत्पन्न झाली, जी रोमच्या योग्य समजुतीवरील आणखी एक कसोटी आहे.

दरोडेखोरांविषयीच्या पहिल्या वादप्रसंगात, स्मिथ यांनी दहा कुमारिकांच्या दृष्टांताच्या पहिल्या पूर्णतेशी संबंधित असलेल्या लोकांचे प्रतिनिधित्व केले. अशा रीतीने, उत्तर दिशेच्या राजाबाबतच्या त्यांच्या वैयक्तिक मताद्वारे, ते १८५६ ते १८६३ या काळात वगळले जात असलेल्या एका करारबद्ध लोकांचे प्रतिनिधित्व करतात, जे पुढे लाओदीकीया स्थितीतील सेव्हन्थ-डे अॅडव्हेंटिस्ट चर्च बनले. दरोडेखोरांच्या वादप्रसंगात प्रोटेस्टंटंप्रमाणेच, स्मिथ यांनी त्यांच्या खाजगी अर्थलागूकरणाने ज्या उताऱ्याचा विपर्यास केला, त्या उताऱ्याच्या व्याकरणाधिष्ठित अधिकाराकडे दुर्लक्ष केले;

कारण व्याकरणदृष्ट्या एकतीसाव्या वचनापासून पंचेचाळीसाव्या वचनापर्यंतचा उत्तर दिशेचा राजा हा नेहमीच आणि केवळ पोपसत्ताच आहे.

“दैनिक” या वादाच्या निमित्ताने, “दैनिक” हे ख्रिस्ताच्या पवित्रस्थानातील सेवाकार्यास दर्शविते या जुन्या प्रोटेस्टंट मताला समर्थन देण्यासाठी विली व्हाइट आणि ए. जी. डॉनिग्लस यांनी अॅडव्हेंट इतिहासात असत्याचा प्रवेश करविला. त्या विशिष्ट इतिहासाची ओळख Habakkuk's Tables मध्ये करून देण्यात आली आहे; परंतु अयोग्य मताच्या प्रसार व स्थापनेशी संबंधित असलेल्या खोट्या साक्षीची नोंद घेणे महत्त्वाचे आहे, कारण योग्य समज मिलर यांनी दुसरे थेस्सलनीकाकरांस येथे ओळखला होता, जिथे सत्यावर प्रेम करणारे आणि असत्यावर विश्वास ठेवणारे यांच्यामधील विरोध हा मुद्दा आहे.

“दैनंदिन” विषयीचा वाद हा ओळीनुसार ओळीवर उभारल्या जाणाऱ्या त्या समजुतीत भर घालतो की रोमचा अंतिम वाद पवित्र आत्म्याच्या ओतप्रोत वर्षावाच्या काळात घडतो. जसा पवित्र आत्मा वरून ओतला जात आहे, तशी खालून एक शक्ती वर येत आहे आणि जी तिला देवाची शक्ती म्हणून स्वीकारतात त्यांना आपल्या अधीन करीत आहे, जरी ती एक प्रबळ भ्रम आहे.

“वादातील दोन महान सत्ता कार्यरत आहेत, एक खालून, तर दुसरी वरून. प्रत्येक मनुष्य या एकाच्या किंवा दुसऱ्याच्या गुप्त प्रभावाखाली असतो, आणि त्याची कृत्ये ज्या प्रेरणेपासून ती उत्पन्न होतात तिचे स्वरूप प्रकट करतील. जे ख्रिस्ताशी एकरूप झाले आहेत ते नेहमी ख्रिस्ताच्या मार्गांनी कार्य करतील. जे सैतानाशी संलग्न आहेत ते त्यांच्या नेत्याच्या प्रेरणेअंतर्गत कार्य करतील, पवित्र आत्म्याच्या सामर्थ्य व कार्याच्या विरोधात. मनुष्याची इच्छा कार्य करण्यासाठी स्वतंत्र ठेवली आहे, आणि कृतीद्वारे कोणता आत्मा हृदयावर कार्य करीत आहे हे प्रकट होते. ‘त्यांच्या फळांवरून तुम्ही त्यांना ओळखाल.’” The 1888 Materials, 1508.

“द डेली” या विवादातील भविष्यवाणीतील विरोधाभास असा आहे की, अजगराच्या प्रतीकाची ओळख ख्रिस्ताच्या प्रतीक म्हणून केली जाते. जे सत्य नाकारतात, ते हे सत्य शोधून काढणाऱ्या मिलर यांच्या भूमिकेलाही नाकारत आहेत; आणि असे करून ते पवित्र आत्म्याला नाकारत आहेत व अक्षम्य पाप साध्य करीत आहेत.

रोमविषयी ११ सप्टेंबर २००१ नंतर थोड्याच काळात उद्भवलेल्या एका वादाचा विचार आपण पुढील लेखात करू.

“आपण अशा काळात जगत आहोत की ज्यामध्ये जीवन अत्यंत मौल्यवान आणि अत्यंत अर्थपूर्ण आहे. सर्व गोष्टींचा अंत समीप आला आहे. थक्क करणाऱ्या घडामोडी सतत आपल्या समोर उलगाडत राहतील; कारण अदृश्य शक्ती कार्यरत आहेत आणि त्या प्रखर क्रियाशीलता प्रकट करीत आहेत. अधोलोकातील अंधकाराच्या सत्ता मानवी प्रतिनिधींवर कार्य करीत आहेत, आणि दुष्ट मनुष्य देवाच्या आज्ञा आणि येशूवरील विश्वास यांच्याविरुद्ध युद्ध करण्यासाठी दुष्ट दूतांशी सहकार्य करीत आहेत; आणि त्याच वेळी वरून येणारी एक शक्ति त्यांच्यावर कार्य करीत आहे जे दैवी प्रभावांना शरण जातील, आणि देवाची प्रजा स्वर्गीय बुद्धिमान सत्तांशी सहकार्य करीत आहे. खरी, शुद्ध, वास्तविक श्रद्धा याशिवाय दुसरे काहीही त्या दडपणातून टिकणार नाही जे या अखेरच्या दिवसांत प्रत्येक मनुष्याच्या आत्म्यावर त्याची परीक्षा घेण्यासाठी आणि त्याला तपासण्यासाठी येणार आहे. देव आपला आश्रय असला पाहिजे; आपण केवळ बाह्यरूपावर, धर्मस्वीकारावर, विधीसंस्कारांवर, किंवा पदावर भरवसा ठेवू शकत नाही, किंवा आपणास जिवंत असल्याचे नाव आहे म्हणून परीक्षेच्या दिवशी आपण उभे राहू शकू, असे समजू शकत नाही. जे काही हलविता येईल ते हलविले जाईल, आणि या अखेरच्या दिवसांच्या फसवणुकींनी व भ्रमांनी जे हलविता येणार नाही, तेच उरेल. आत्म्याला त्या सनातन खडकास घट्ट खिळवून ठेवा; कारण ख्रिस्तामध्येच सुरक्षितता आहे. येशूने आपण ज्या दिवसांत जगत आहोत त्यांचे वर्णन संकटाच्या दिवसांप्रमाणे केले. तो म्हणाला, ‘नोहाच्या दिवसांप्रमाणे मनुष्याच्या पुत्राचे येणेही असेच होईल. कारण जलप्रलयापूर्वीच्या त्या दिवसांत, नोहा जहाजात गेला त्या दिवसापर्यंत, लोक खात होते, पित होते, लग्ने करीत होते आणि लग्ने लावत होते; आणि जलप्रलय येऊन त्यांना सर्वांना वाहून नेईपर्यंत त्यांना कळले नाही; मनुष्याच्या पुत्राचे येणेही तसेच होईल.’ ‘लोटाच्या दिवसांत जसे झाले तसेच होईल; ते खात होते, पित होते, विकत घेत होते, विकत होते, लावत होते, बांधीत होते; पण लोट सदोमातून बाहेर पडला त्याच दिवशी स्वर्गातून

अग्नी व गंधकाचा वर्षाव झाला आणि त्यांचा सर्वांचा नाश झाला. मनुष्याचा पुत्र प्रकट होईल त्या दिवशीही असेच होईल.' 'जेव्हा मनुष्याचा पुत्र आपल्या वैभवात येईल, आणि सर्व पवित्र दूत त्याच्याबरोबर असतील, तेव्हा तो आपल्या वैभवाच्या सिंहासनावर बसेल; आणि त्याच्यासमोर सर्व राष्ट्रे एकत्र केली जातील; आणि मेंढपाळ मेंढ्यांना बकऱ्यांपासून वेगळे करतो तसे तो त्यांना एकमेकांपासून वेगळे करील; आणि मेंढ्या आपल्या उजव्या हातास, तर बकऱ्या डाव्या हातास ठेवील. तेव्हा राजा आपल्या उजव्या हाताकडील लोकांना म्हणेल, या, माझ्या पित्याच्या आशीर्वादितांनो, जगाच्या स्थापनेपासून तुमच्यासाठी तयार केलेल्या राज्याचा वारसा घ्या.' या जीवनातील आपला मार्ग तेथील आपल्या सार्वकालिक नियतीचा निर्णय करील; आपण देवाच्या राज्याचा वारसा घेणाऱ्यांमध्ये असू की बाहेरील अंधकारात जाणाऱ्यांमध्ये, हे ठरविणे आपल्या हाती सोपविले आहे. आपल्या तारणासाठी देवाने सर्व तरतूद केली आहे; म्हणून जे अनंत किंमतीने विकत घेतले गेले आहे त्याचा आपण लाभ घेऊ या. 'कारण देवाने जगावर एवढी प्रीति केली की त्याने आपला एकुलता एक पुत्र दिला, यासाठी की जो कोणी त्याच्यावर विश्वास ठेवतो त्याचा नाश होऊ नये, तर त्याला सार्वकालिक जीवन प्राप्त व्हावे.'" Youth Instructor, August 3, 1893.